

KONSPEKT MIESIĘCZNEGO SPOTKANIA KRĘGU – KWIECIEŃ 2023

Życie według ducha

Cel spotkania: ukazanie życia „według ducha” jako właściwego stylu życia wspólnoty małżeńskiej i rodzinnej.

DZIELENIE SIĘ ŻYCIEM

Podzielmy się radościami i troskami, których doświadczyliśmy od poprzedniego spotkania kręgu. Zwróćmy szczególną uwagę na nasz udział w niedzielnej Eucharystii.

CZĘŚĆ MODLITEWNA

- zapalenie świecy i modlitwa do Ducha Świętego.
- dzielenie się słowem Bożym: **Rz 8,1-13** lub **Ga 5,16-25**.
- krótka modlitwa spontaniczna jako odpowiedź na słowo Boże i dzielenie się życiem.
- tajemnica różańca: **Chrzest Pana Jezusa w Jordanie**
- modlitwa za wstawiennictwem ks. F. Blachnickiego.

CZĘŚĆ FORMACYJNA

- **dzielenie się realizacją wszystkich zobowiązań:** w szczególny sposób zwróćmy uwagę na uczestnictwo w rekolekcjach formacyjnych: czy już zaplanowaliśmy ich tegoroczne przeżywanie? Jakie mamy doświadczenia rekolekcyjne związane ze zmianą stylu życia? Co z tych doświadczeń udało nam się przenieść do codziennego funkcjonowania naszej rodziny?
- **omówienie nowego tematu formacyjnego:**

Ewangeliczna rewizja życia na temat: Życie według ducha

Każde małżeństwo wcześniej zapoznaje się z poniższymi tekstami oraz pytaniami do tekstów. Na kręgu odbywa się rozmowa – dzielenie według podanego poniżej schematu.

WIDZIEĆ

„Nieustanna nowość narzędzi technologicznych, atrakcyjność podróży, niezliczone oferty konsumpcji, nie zostawiają niekiedy pustych przestrzeni, w których rozbrzmiewa głos Boga. Wszystko jest wypełnione słowami, przelotnymi przyjemnościami i zgiełkiem coraz większej szybkości. Nie panuje tam radość, lecz raczej niezadowolenie tych, którzy nie wiedzą, po co żyją. Jak więc nie uznać, że musimy zatrzymać tę gorączkową gonitwę, by odzyskać przestrzeń osobistą, czasami bolesną, ale zawsze owocną, w której odbywa się szczerzy dialog z Bogiem? W pewnym momencie musimy wyraźnie dostrzec prawdę o nas samych, aby pozwolić, by została ona przeniknięta przez Pana. Nie zawsze można to osiągnąć, jeśli «w jakiejś sytuacji nie doświadczy się takiej próby, takiego oczyszczenia, jeśli nie znajdzie się nad brzegiem przepaści, jeśli nie dozna najcięższych pokus, jeśli nie poczuje się całkowicie osamotnionym». W ten sposób odkrywamy wspaniałe motywacje, które nas pobudzają do przeżywania w pełni naszych zadań. Te same źródła rozrywki, mające wpływ na nasze obecne życie, prowadzą nas również do absolutyzowania czasu wolnego, w którym możemy bez ograniczeń używać tych środków, które zapewniają rozrywkę lub przelotne przyjemności. W konsekwencji cierpi sama misja, osłabia się zaangażowanie, a wielkoduszna i ochocza posługa ulega osłabieniu. To wynaturza doświadczenie duchowe” (Franciszek, Adhortacja apostołska *Gaudete et exsultate*, 29-30).

- Jak oceniam diagnozę rzeczywistości opisaną przez papieża Franciszka? W jaki sposób otaczająca mnie rzeczywistość wpływa na mój styl życia?

OSĄDZIĆ

„Nie wolno zapominać, że (...) ideał wspólnoty rodzinnej musi być realizowany wśród ciągłego zagrożenia go przez jego antytezę, jaki stanowi powszechnie dziś lansowany, konsumpcyjny model małżeństwa i rodziny. Model ten, szerzony przez wieloraką propagandę masowych środków przekazu oraz przez coraz silniejszy nacisk mody, opinii i obyczaju, cechuje się praktycznym materializmem, oportunistycznym, życiowym wygodnictwem, hołdowaniem wartościom zmysłowym, co idzie w parze ze wzrostem postaw egoistycznych i zanikiem ducha ofiary oraz zrozumienia wartości duchowych, w pojęciu seksualnym zaś z powszechnym przyjmowaniem się praktyk neomaltuzjańskich¹, łącznie z zabijaniem poczętego życia ludzkiego w łonie matki. Temu konsumpcyjnemu modelowi życia małżeństwa i rodziny, który prowadzi do jej rozkładu, należy przeciwstawić **świadomie pielęgnowany styl życia «według ducha», a zwłaszcza życia w duchu ewangelicznego ubóstwa**”(Oaza Nowego Życia I stopnia dla rodzin. Podręcznik, Kraków 2013, s. 18-19).

„Oaza nowego życia działa jako metoda rekolekcji, czyli odnowy życia chrześcijańskiego i osiąga swoje cele głównie przez to, że jest środowiskiem życia. Rozwój każdego życia jest uwarunkowany przez odpowiednie środowisko (gleba, woda, powietrze, temperatura, nasłonecznienie itp.). Wiadomo, jakim problemem i jakim zagrożeniem życia jest dzisiaj zjawisko zatrucia środowiska i ile poświęca się uwagi tzw. ochronie środowiska. To samo dotyczy życia Bożego w człowieku, nowego życia w Duchu. Jeżeli dzisiaj tak często spotykamy się z faktem zaniku i zamierania tego życia lub z jego marną wegetacją, to dlatego, że brakuje środowiska, w którym to życie mogłoby się rozwijać; środowisko to często jest zatrute. Tego środowiska życia Bożego nie stanowi już dziś na ogół rodzina naturalna, nie jest nim tradycyjna parafia (...). **Oaza rekolekcyjna pragnie stworzyć, przynajmniej na krótki okres 15 dni, środowisko życia według ducha.** Tu ma być podjęta odważna próba realizacji stylu życia, który tak zdecydowanie postuluje św. Paweł w swoich listach do młodych gmin i Kościołów chrześcijańskich. Te postulaty św. Pawła, bardzo konkretne i uwzględniające ówczesne warunki, obyczaje i zagrożenia, trzeba w oazach aktualizować. Trzeba pokazać uczestnikom oaz, że jest możliwe zerwanie z różnymi nawykami, z modą i stylem postępowania narzuconym przez środowisko pogańskie. Trzeba wykazać, że **chrześcijanie są zdolni do stworzenia własnego stylu życia według ducha i że ten styl przynosi prawdziwą, głęboką radość i wyzwolenie**” (Oaza Nowego Życia I stopnia dla rodzin. Podręcznik, Kraków 2013, s. 30).

- Kiedy ostatnio przebywaliśmy w środowisku życia według ducha? Co nas wtedy najbardziej ujęło?
- Na czym mogłoby polegać życie w duchu ewangelicznego ubóstwa, o którym pisze ks. Franciszek Blachnicki?

DZIAŁAĆ

Wszystkie rekolekcje, nawet te piętnastodniowe, pewnego dnia się kończą. Chociaż może chcielibyśmy jeszcze na nich przebywać, to jednak w pewnym momencie musimy wracać do domu. Bardzo dobrze, że tak się dzieje, bo rekolekcje nie są celem samym w sobie. Na rekolekcjach mamy się nauczyć, jak w codzienności przeżywać swoje „życie według

¹ Według koncepcji neomaltuzjanizmu ograniczenie przyrostu ludności może rozwiązać ekonomiczne i społeczne trudności współczesnych słabo rozwiniętych państw. Teoria stała się podstawą do sformułowania m.in. postulatów dotyczących wprowadzenia kontroli urodzeń oraz kwestionujących zasadność pomocy społecznej i filantropii.

ducha”, jak tworzyć chrześcijańskie środowisko wiary dla własnych dzieci, jak doświadczać żywej relacji z Bogiem i ludźmi w tym miejscu i czasie, w którym nas Pan Bóg postawił. Dlatego musimy w pewnym momencie wrócić z oazy i próbować przenosić jej doświadczenie w codzienną rzeczywistość. Przeżywanie codzienności w stylu „życia według ducha” jest możliwe. Przemieniająca, uwalniająca moc Ducha Świętego może tego dokonać.

- Co mogę zrobić, aby przenieść z rekolekcji do swojej codzienności doświadczenie życia według ducha?
- Z czego w naszej rodzinie należy zrezygnować, aby skuteczniej pielęgnować w niej styl życia według ducha?

Spotkanie kończymy błogosławieństwem kapłana oraz odmówieniem Aktu konstytutywnego Ruchu Światło-Życie (treść znajduje się na okładce kwartalnika).

W celu uzupełnienia treści spotkania zachęcamy do przeczytania książki ks. Franciszka Blachnickiego „Co to jest oaza”. Pozycję można zakupić w Wydawnictwie Światło-Życie: <https://wydawnictwo-oaza.pl/>

